

Sygn. akt III K 50/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Hordyńska

Protokolant Justyna Szmurło

przy udziale Prokuratora Elżbiety Korwell

po rozpoznaniu dnia 22 maja 2014 r. sprawy

S. M. urodzonego (...) w B., syna Z.
i E. z d. T.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14 lipca 2009 r. sygn. akt VII K 457/09 za czyn popełniony w dniu 27 stycznia 2009 r. na mocy art. 224 § 2 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, orzeczono o kosztach i opłacie, postanowieniem z dnia 3 grudnia 2010 r. sygn. akt VII Ko 1066/10 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

2/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2009 r. sygn. akt VII K 768/09 za czyn popełniony w dniu 30 lipca 2009 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, postanowieniem z dnia 1 października 2010 r. sygn. akt VII Ko 1062/10 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

3/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26 września 2012 r. sygn. akt VII K 570/12 za czyn popełniony w dniu 2 maja 2012 r. na mocy art. 281 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych,

4/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 17 czerwca 2013 r. sygn. akt XIII W 2442/13 za czyn popełniony w dniu 14 listopada 2012 r. na mocy art. 119 § k.w. na karę 7 (siedmiu) dni aresztu,

5/ Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 lipca 2013 r. sygn. akt III K 40/13:

- za czyn popełniony w dniu 20 grudnia 2012 r. na mocy art. 280 § 2 k.k. w zw. 64 § 1 k.k. na karę 5 (pięć) lat pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniach 16/17 czerwca 2012 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

wymierzono karę łączną 5 (pięć) lat pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności, orzeczono o dowodach rzeczowych, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie VII K 570/12 oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 40/13 za czyn popełniony w dniach 16/17 czerwca 2012 r.

i wymierza S. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

III. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach VII K 457/09, VII K 768/09,

XIII W 2442/13 oraz Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 40/13 za czyn popełniony w dniu 20 grudnia 2012 r..

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. G.kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) oraz 23% podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty tytułem kosztów obrony z urzędu.

VI. Zwalnia skazanego od kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 50/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

S. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14 lipca 2009 r. sygn. akt VII K 457/09 za czyn popełniony w dniu 27 stycznia 2009 r. na mocy art. 224 § 2 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, orzeczono o kosztach i opłacie, postanowieniem z dnia 3 grudnia 2010 r. sygn. akt VII Ko 1066/10 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

2/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 października 2009 r. sygn. akt VII K 768/09 za czyn popełniony w dniu 30 lipca 2009 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, postanowieniem z dnia 1 października 2010 r. sygn. akt VII Ko 1062/10 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

3/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26 września 2012 r. sygn. akt VII K 570/12 za czyn popełniony w dniu 2 maja 2012 r. na mocy art. 281 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych,

4/ Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 17 czerwca 2013 r. sygn. akt XIII W 2442/13 za czyn popełniony w dniu 14 listopada 2012 r. na mocy art. 119 § k.w. na karę 7 (siedmiu) dni aresztu,

5/ Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 lipca 2013 r. sygn. akt III K 40/13:

- za czyn popełniony w dniu 20 grudnia 2012 r. na mocy art. 280 § 2 k.k. w zw. 64 § 1 k.k. na karę 5 (pięć) lat pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniach 16/17 czerwca 2012 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw.

z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

wymierzono karę łączną 5 (pięć) lat pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności, orzeczono o dowodach rzeczowych, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;

Sąd z urzędu badał wszystkie wyroki dotyczące skazanego pod względem dopuszczalności wydania wyroku łącznego.

Z art. 569 § 1 Kodeksu postępowania karnego wynika, że sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Z kolei warunki orzeczenia kary łącznej określa przepis art. 85 Kodeksu karnego, który stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Pierwszym wyrokiem skazującym w stosunku do S. M. był wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Białymstoku w sprawie VII K 457/09. Przed datą wydania tego wyroku tj. 14 lipca 2009 r. skazany nie popełnił innych czynów, za które byłby prawomocnie skazany. Kolejny wyrok to wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie VII K 768/09, kolejne skazania dotyczące osoby S. M. nie dotyczyły czynów popełnionych przed datą wydania tego wyroku tj. 20 października 2009 r.

Kolejny wyrok to wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26 września 2012 r. w sprawie VII K 570/12. Przed datą wydania tego wyroku S. M. popełnił czyn w dniach 16/17 czerwca 2012 r., za który został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 40/13 z dnia 18 lipca 2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Przedmiotem rozpoznania w sprawie III K 40/13 był ponadto inny czyn, który został popełniony po dacie wydania wyroku w sprawie VII K 570/12, a mianowicie w dniu 20 grudnia 2012 r.. Za ten czyn wymierzono karę 5 lat pozbawienia wolności.

W międzyczasie, a mianowicie w dniu 17 czerwca 2013 r. zapadł wyrok w sprawie XIII W 2442/13 wydany przez Sąd Rejonowy w Białymstoku, na mocy którego wymierzono S. M. karę 7 dni aresztu, który nie podlegał łączeniu z uwagi na brak spełnionej przesłanki w postaci tożsamości kar.

Zważywszy na treść przepisu art. 85 Kodeksu karnego w ocenie Sądu przesłanki temporalne zostały spełnione w stosunku do kary orzeczonej wyrokiem w sprawie VII K 570/12 oraz kary orzeczonej za czyn, popełniony w dniach 16/17 czerwca 2012 r., który był przedmiotem rozpoznania w sprawie III K 40/13.

Należy stwierdzić, że spełniona została także przesłanka tożsamości kar. Wyrokami w sprawach VII K 570/12 i III K 40/13 wymierzono kary pozbawienia wolności.

Wymiar kary łącznej określa art. 86 § 1 Kodeksu karnego. Zgodnie z jego treścią, przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy m.in.: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochłaniania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną, system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostreniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., mającym podstawowe znaczenie dla regulacji omawianej problematyki, dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostałych w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary łącznej tworzą dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

Jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33).

W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy

i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna

w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19 oraz wyrok SN z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104). Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej

z dyrektywy absorpcji (por. SA w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1, poz. 5).

Nie bez znaczenia dla wymiaru kary łącznej pozostaje opinia o skazanym znajdująca się w aktach sprawy (k. 32-33). Wynika z niej, że zachowanie skazanego S. M. w izolacji penitencjarnej jest niestabilne i należy je określić jako zmienne. Sporządzono dziewięć wniosków o wymierzenie kary dyscyplinarnej, skazany był trzykrotnie był nagradzany.

Mając wyżej wymienione okoliczności na uwadze Sąd wymierzył S. M. karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okresy kar rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.

Jednocześnie nie znajdując podstaw do połączenia kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach VII K 457/09, VII K 768/09, XIII W 2442/13 i Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 40/13 za czyn popełniony w dniu 20 grudnia 2012 r. na mocy art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w tym zakresie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na mocy § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

O kosztach orzeczono na mocy art. 624 § 1 k.p.k.